

τὸ φῶς ἢ ἡ θερμότης προσβάλλοντα τὰ ὀπτικά ὄργανά του τὸν ἀναγκάζουσιν ἀπατώμενον νὰ προσβάλῃ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἐκεῖ ὁ ἐχθρὸς ἐμφωλεῖται. Ἡ πείρα ὁμῶς διδάσκει ἡμῖν τὸναντίον.

Κατοικῶν πρὸ ἐτῶν εἰς τι παρὰ τὸν Βόσπορον χωρίον, ἠναγκάζομαι νὰ εὐρίσκωμαι εἰς ἀέναον πόλεμον πρὸς τοὺς σκορπίους, οἵτινες ἐνεκεν τῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ πλήθους τῶν πέριξ κήπων ὑπερπλέοντων. Ἐσπέραν τινά, κατόπι βραδείας βροχῆς, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν μου, κείμενον ἐν τινὶ ἐν τῷ κήπῳ περιπτέρῳ, κατελήθην ὑπὸ φοικῆς ἰδὼν κεκαλυμμένους—καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ὑπερβολή—τούς τοίχους ὑπὸ τῶν εἰδεχθῶν τούτων ζωφίων. Ἐντρομος ἐξῆλθον τοῦ δωματίου καὶ καλέσας τὸν κηπουρὸν τὸν παρεκάλουν νὰ μὲ σώσῃ. Οὗτος λαβὼν μεγάλην λεκάνην καὶ θείσ ἐν αὐτῇ χόρτον τι, οὐ λευκά τὰ φύλλα καὶ βαρεῖα ἡ ὄσμη, μετέδωκεν εἰς αὐτὸ τὸ πῦρ καὶ εἰσαγαγὼν ἐν τῷ δωματίῳ ἔκλεισεν ἐρυητικῶς τὴν θύραν. Μετὰ ἐν τέταρτον εἰσελθόντες εἰς τὸ δωμάτιον ἐβαδίζαμεν ἐπὶ ἑκατοντάδος σκορπίων. Στρεφόμενος δὲ τότε θριαμβευτικῶς πρὸς με ὁ κηπουρὸς, «δῖές τους, ἀφέντη», μοὶ λέγει, «πῶς εἶνε κουλουριασμένοι». «—Καὶ διατί εἶνε κουλουριασμένοι;» τὸν ἠρώτησα. «—Γιὰτι εἶνε παλληκαράδες καὶ σὰ δῖον τὰ στενά φαρμακόνονται μοναχοίτους.» Τὸ πρᾶγμα ἐφανῆ μοι περιεργὸν καὶ τὴν ἐπαύριον ζωγρήσας μέγαν σκορπίον ἐκ τῶν φαῖδν ἐχόντων τὸ χρῶμα καὶ ἰσβολωτάτων ἐπέθεσα αὐτὸν ἐντὸς ὑέλιου κώδωνος, ὃν εἶχον ἐμπλήσει καπνόν. Ὁ σκορπίος πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ὑπανήγειρε τὸ κέντρον ὅπως δι' αὐτοῦ πληγῆ, ἅμα ὁμῶς ἐγείρων τὸν κώδωνα ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς παρεῖχον ἐλπίδα σωτηρίας εἰς τὸν σκορπίον, οὗτος κατεβίβαζε τὴν κέρκον του καὶ προσεπάθει νὰ διεκφύγῃ. Τέλος ἀφαιρέσας πᾶν μέσον σωτηρίας ἀπὸ τοῦ σκορπίου, εἶδον αὐτὸν πλησσομένον διὰ τοῦ ἰδίου κέντρον καὶ αὐτοκτονοῦντα. Μὴ ἀρκούμενος εἰς τὸ πείραμα τοῦτο καὶ ἰδίαν αἰσθανόμενος ἠδονὴν νὰ βασανίζω τοὺς σκορπίους, οὗς ἄλλοτε τοσοῦτον ἐφοβοῦμην, συνέλαθον καὶ ἔτερον, ὃν πλῆσσαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του τὸν ἐξηνάγκασα νὰ αὐτοκτονήσῃ. Τέλος ἔψας σκορπίον ἐντὸς δεξαμενῆς ἐπέισθην ἰλοσχερῶς, ὅτι οὗτος ἀπεπειράτο ν' αὐτοκτονήσῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου. Καθότι, ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζον αὐτὸν διὰ μικροῦ κλάδου πρὸς τὰ χεῖλη τῆς δεξαμενῆς καὶ τῷ παρεῖχον οὕτως ἐλπίδα σωτηρίας, οὗτος κατεβίβαζε τὴν κέρκον αὐτοῦ, ἅμα δὲ τὸν ἀπεμάκρυνον, οὗτος ἀπελειζόμενος τὴν ἀνεβίβαζε καὶ ἀπεπειράτο νὰ φονεύσῃ ἑαυτὸν, πλὴν δὲν τὸ κατώρθου, ἀγνοῶ διὰ ποίαν αἰτίαν—πιθανὸν ἐκ τῆς διὰ τοῦ ψυχροῦ ἰδατος ἀποναρκώσεως τῶν νεύρων αὐτοῦ. Τὰ πειράματα ταῦτα, εἰς ἃ δύνασθε νὰ προ-

βῆτε ὑμεῖς αὐτοὺς εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, πείθουσι, νομίζω, ἀρκούντως σαφῶς περὶ τῆς ἐν ἐπιγνώσει καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν βασάνων αὐτοκτονίας τοῦ σκορπίου.

N. I. ΣΠΑΝΑΘΗΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Τὸ βοριάδακι ποῦ διαβαίνει
μὲ τὴν βροχούλα τὴν ψιλή
στὴν χώρα τὴν σκυθρωπασμένη
ψυχρὰ μηνύματα λαλεῖ.

— Ἐγὼ μ' ἕνα γοργὸ κοπέλι
μ' ἕνα τραγοῦδι σιγαλόν,
ἔχω ν' ἀφέντη ποῦ μὲ στέλλει
νὰ σᾶς τὸ ψάλω σὰν περνῶ.

Εἰς τ' ἀψηλά βουνά, ε' ἐκεῖνη
τὴν κορυφὴν τὴν μακρινήν,
ἀσπρη, χιονάτη, ξαναστήνη
τ' ἀφεντικό μου μιά σκηνή.

Διὰ νὰ ὄγῃ νὰ κυνηγήσῃ
μὲ κοφτερώτατη πνοή
στοὺς κήπους πῶχει σπεῖρ' ἡ φύση
τὴν εὐμορφιά καὶ τὴ ζωή.

Τ' ἀκούν' τὰ δένδρα καὶ χλωμιάζουν
γιατὶ φοβοῦνται δυνατὰ,
τ' ἀκούνε τ' ἀνθη, μαρμαρίζουν
καὶ καταγτοῦν τοῦ θανατᾶ.

Τ' ἀκούει κάθε γελιδόνι,
μισεῖ μ' ἀγαρὶ καρδιά,
εἶν' ὁ χειμῶνας ποῦ ζυγόνει.—
Πάρτε τὰ μέτρα σας, παιδιά.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος ὁ Β' ἔμαθεν ὅτι ἐφημεριδογράφος τις ἐμελλε νὰ τιμωρηθῆ, διότι, ὅπως φανῆ δημοσιεύων τάχιστα τὸν βασιλικὸν λόγον τὸν ἀπαγγελέθοντα ἐν τῇ Βουλῇ, εἶχε κατασκευάσει καὶ δημοσιεύσει ἕνα ἰδικὸν του. «— Ἐλπίζω, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ὑπουργόν, ὅτι θὰ φανῆτε ἐπιεικεῖς πρὸς τὸν ἄνθρωπον αὐτόν. Ἐγὼ παρέβαλα τὸν ἰδικόν του καὶ τὸν ἰδικόν μου λόγον, καὶ καθ' ὅσον ἠδυνήθην νὰ κρῖνω ὁ ἰδικός του εἶνε πολὺ καλλίτερος τοῦ ἰδικοῦ μου.»

Ὁ Δ* πρὸς τὸν φοβερὸν καπνιστὴν Α:
— Πόσα τσιγάρα καπνίζεις τὴν ἡμέρα;
— Μὰ θὰ πίνω 30-40 λεπτῶν καπνὸν κάθε μέρα.
— Γιὰ δὲς χαμένον παράδες. Ἄν οικονομούσεσ τὰ χρήματα, θὰ εἶχες σήμερα ἕνα μεγάλο σπίτι ἔς τὰς Ἀθήνας.
— Σὺ καπνίζεις;
— Ὅχι.
— Ποῦ εἶνε λοιπὸν τὸ δίκου σου σπίτι ἔς τὰς Ἀθήνας;